

Så det er altså ikke viljen, der mangler, men vi tror ikke på, at muligheden er til stede, og derfor kan vi ikke stemme for beslutningsforslaget.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget. Vi mener, det er meget vigtigt, at vi får gjort noget ved de alt for lange ventetider. At der er alt for lidt kapacitet i øjeblikket kan man jo bl.a. se, hvis vi adskiller begreberne ventelister og ventetider, for en ting er, at der kunne stå mange på ventelisten – hvis de kun stod der meget kort tid, så var problemet ikke så stort – men problemet er jo de meget lange ventetider.

Som andre også har været inde på under debatten, er det alt for lang tid, børn og unge venter på at blive undersøgt, altså at blive udredt, så der kan komme gang i en behandling. Nogle steder kan der gå mere end 3 måneder, før man kan komme til undersøgelse, få en udredning og en diagnose, og enkelte steder er det op til 9 måneder.

Når børn og unge bliver henvist til det psykiatriske system, er det i langt, langt de fleste tilfælde, fordi det primære system har givet op. Man har i kommunerne prøvet forskellige tiltag, men de har ikke hjulpet. Det er altså børn og unge, som er i absolutte vanskeligheder. Og de unge, hvor man ikke har prøvet forskellige tiltag, bliver ofte frasorteret i den meget skrappe visitation, man er nødt til at foretage mange steder på grund af, at der er alt for lidt kapacitet på området.

Så Enhedslisten støtter absolut forslaget om en behandlingsgaranti, så man kan få nedbragt de lange ventetider. Men vi kunne godt tænke os, at vi også prøvede at se på: Hvad lægger vi egentlig i begrebet behandling? For behandling er jo ikke kun det, der sker på hospitalet. Som det er nu, når børn og unge er kommet ind i det psykiatriske system, modtager de straks efter udredningen en behandling. På grund af at der er de her kapacitetsproblemer, er behandlingstiden dog skåret ned til det absolut minimale og er dermed blevet kortere end det, man egentlig synes, der skulle til.

Men det store problem kommer så, når behandlingen slutter efter for kort tid. For hospitalerne har stort set skåret deres efterbehandling væk, og så er det primærsektoren, der skal tage over igen, og det har den slet ikke kapacitet til. Den mangler både kompetencen til at tage sig af børn med disse specielle problemer og også pengene til det. Derfor bliver en del af det arbejde,

der foretages på hospitalerne, en lappeløsning. De unge får det bedre, mens de er indlagt og får behandling, men når der ikke bliver fulgt op på den behandling, de har modtaget, så sker der desværre igen nogle gange det, at de så får de psykiske problemer igen og måske må bag i køen en gang til med en ny og lang ventetid.

Kl. 14.15

Så vi er enige med SF i, at vi skal have en behandlingsgaranti, men vi mener, at en behandlingsgaranti også skal omfatte garanti for efterbehandling i primærsektoren, og at vi ser på behandlingen i et større perspektiv.

Et andet sted, hvor vi oplever kapacitetsproblemerne, er, når børn og unge bliver indlagt på lukkede voksenpsykiatriske afdelinger. Det er helt uanstændigt, at det er nødvendigt i et velfærdssamfund, og det er jo også i strid med FN's børnekonvention.

Så har der været en del debat om, at der er mangel på speciallæger på dette område, men så må vi jo gøre en ekstraordinær indsats for at få en tilgang af speciallæger. Vi bør også se på, om vi kan få flere psykologer og socialpædagoger, for der er faktisk i dag mange psykologer og socialpædagoger, der ønsker at arbejde på det her område. Det kunne være en mulighed for noget hurtigere at kunne få den nødvendige kapacitet.

Og når vi nu diskuterer struktur på alle områder, så kunne det jo være, at vi også skulle gå ind og se på, om vi kunne få et større samarbejde mellem sundhedssektoren og socialektoren og derigennem kunne få løst noget af kapacitetsproblemet. Men det handler selvfølgelig også om økonomi. Det kræver, at vi også sætter de fornødne bevillinger af og ikke kun for få år ad gangen, men forpligter os til, at der skal være penge nok til det her område de næste mange år, så man kan få nogle varige løsninger, i stedet for at man går og venter på, om der nu kommer en ny pulje, som man kan søge og håbe på at få svar fra.

Vi støtter forslaget og håber på, at vi under udvalgsarbejdet kan komme noget længere med det.

Tove Videbæk (KD):

Presset på de børnepsykiatriske afdelinger er historisk højt, og det er jo det, der er den dybt beklagelige virkelighed bag det her forslag. Psykiske lidelser er af flere grunde et stort og svært område at tage fat på, og psykisk lidelse er desværre noget af et tabuiseret område.